

11. møde.

Torsdag den 17. januar kl. 13.

Formanden:

I skrivelse af dags dato meddeler socialministeren, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om folkepension. (Forhøjelse af grundbeløb m.v.), forslag til lov om ændring af lov om invalidepension m.v. (Forhøjelse af ydelser), forslag til lov om ændring af lov om pension og hjælp til enker m. fl. (Forhøjelse af grundbeløb og pensionstillæg) og forslag til lov om ændring af lov om omsorg for invalidepensionister og folkepensionister. (Forhøjelse af beløb til personlige fornødenheder m.v.).

I skrivelse af gårs dato meddeler justitsministeren, at hun ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om atomanlæg (nukleare anlæg).

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Socialministeren (Jacob Sørensen):

Hermed tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om folkepension. (Forhøjelse af grundbeløb m.v.), forslag til lov om ændring af lov om invalidepension m.v. (Forhøjelse af ydelser), forslag til lov om ændring af lov om pension og hjælp til enker m. fl. (Forhøjelse af grundbeløb og pensionstillæg) og forslag til lov om ændring af lov om omsorg for invalidepensionister og folkepensionister. (Forhøjelse af beløb til personlige fornødenheder m.v.).

I juni måned 1973 gennemførte folkettinget en lovgivning om midlertidige tillæg til pensionisterne og midlertidige ekstra beløb til personlige fornødenheder til pensionister med ophold på alderdomshjem og plejehjem. Baggrunden herfor var lønforhøjelserne på arbejdsmarkedet. Samtidig vedtog

tinget en særlig ydelse til folke-, invalide- og enkepensionister som kompensation for bortfald af tilskud til forbrugerpriserne på mejeriprodukter.

I efteråret 1973 fremsatte den forrige regering lovforslag, herunder forslag om yderligere forhøjelser pr. 1. april 1974 og pr. 1. oktober 1974 i overensstemmelse med de forudsætninger, der lå til grund for de nævnte love. Disse lovforslag blev ikke færdigbehandlet, inden folkettinget blev opløst.

Efter forslagene skulle den særlige ydelse og de midlertidige tillæg indregnes i pensionerne, og de midlertidige beløb til personlige fornødenheder til pensionister på alderdomshjem og plejehjem skulle indregnes i omsorgslovens beløb til dette formål.

De her fremsatte lovforslag er i overensstemmelse med dem, som den socialdemokratiske regering fremsatte i efteråret. Den særlige ydelse er dog ikke indregnet i grundbeløbet, idet forudsætningen for en sådan indregning er bortfaldet, efter at statskassen fra den 7. november 1973 yder tilskud til nedsettelse af forbrugerpriserne på mejeriprodukter.

Der er ved fordelingen af forhøjelserne taget hensyn til, at et ægtepar, hvor begge ægtefæller modtager pension, og enlige, der modtager højeste invalidepension, skal betale skat af forhøjelsen, hvorimod andre enlige uden indtægter ud over pensionen ikke skal beskattes.

Med hensyn til størrelsen af forhøjelserne henviser jeg til de detaljerede oplysninger i bemærkningerne til lovforslagene. Jeg kan eksempelvis nævne, at pr. 1. april 1974 vil forhøjelsen af grundbeløbet for et folkepensionistægtepar i forhold til det beløb, der blev udbetalt 1. april 1973, udgøre 32 kr. månedlig for hver ægtefælle, og forhøjelsen af pensionstillægget vil være 9 kr. månedlig for hver.

Invalidepensionslovens satser for invaliditetsbeløb, bistands- og plejetillæg samt invaliditetsydelse andrager efter de gældende regler beløb, der er sat i bestemt forhold til grundbeløbet. Disse ydelser foreslås forhøjet i overensstemmelse med hidtidig praksis.

Endelig foreslås erhvervsudygtighedsbeløbet forhøjet med samme beløb som invaliditetsbeløbet, hvilket er i overensstemmelse med den fremgangsmåde, man har anvendt

[Socialministeren.]

ved tidligere generelle forhøjelser af pensionsniveauet. Herudover foreslås erhvervsudygtighedsbeløbet til enlige forhøjet med et yderligere beløb, idet personer, der modtager højeste invalidepension, som nævnt pålignes skat i modsætning til enlige pensionister i øvrigt.

Forslaget til ændring af omsorgsloven går ud på at forhøje det beløb, der skal stå til rådighed for pensionister på alderdomshjem og plejehjem til deres personlige fornødenheder, og må ses i forbindelse med forhøjelsen af pensionernes grundbeløb.

Idet jeg i øvrigt skal henvide til bemærkningerne til forslagene, skal jeg oplyse, at de samlede merudgifter i 1974-75 og 1975-76 vil blive henholdsvis godt 400 mill. kr. og godt 450 mill. kr., hvoraf godt 150 mill. kr. og godt 200 mill. kr. skyldes de forhøjelser, der foreslås ud over indregningerne. Statens merudgifter bliver i alt i 1974-75 320 mill. kr. og i 1975-76 440 mill. kr. I forhold til den socialdemokratiske regerings forslag er der tale om mindredgifter på 30 mill. kr. i 1974-75 og 38 mill. kr. i 1975-76.

Af hensyn til beregningerne af pensionerne og beløbene til personlige fornødenheder pr. 1. april 1974 er det nødvendigt, at forslagene færdigbehandles her i tinget så hurtigt som overhovedet muligt.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale de fremsatte lovforslag til tingets velvillige behandling.

Justitsministeren (*Nathalie Lind*):

Herved tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om atomanlæg (nukleare anlæg).

Lovforslaget er af praktiske grunde udformet som en helt ny lov, men der er i virkeligheden kun tale om at gennemføre en række ændringer i erstatningsreglerne i den gældende lov om nukleare anlæg fra 1962. Ændringerne er en forudsætning for, at Danmark kan ratificere nogle konventioner om civilretligt ansvar for nuklear skade.

Der er dog samtidig indsat en bestemmelse om betaling af gebyr for myndighedernes behandling af ansøgninger om godkendelse af atomanlæg og efterfølgende tilsyn med disse anlæg.

Som det fremgik af statsministerens besvarelse af et spørgsmål her i tinget i går, er

det regeringens hensigt — uanset den godkendelsesprocedure, der er fastsat i lovens kap. II — inden det første atomkraftværk skal bygges her i landet, at lade folketinget få lejlighed til en stillingtagen til sagens aspekter.

Lovforslaget skal muliggøre ratifikation af følgende konventioner:

1. Pariskonventionen om ansvar over for tredjemand på den nukleare energis område. Konventionen blev indgået i 1960 inden for rammerne af det nuværende OECD og er ændret i 1964.
2. Tillægskonventionen til Pariskonventionen, der blev indgået i 1963 og ændret i 1964.
3. Konventionen om civilretligt ansvar ved søtransport af nukleart materiale. Konventionen blev indgået i december 1971 på en international søretskonference i Bruxelles.
4. Konventionen om ansvar for indehavere af nukleare skibe indgået i 1962 på en international søretskonference i Bruxelles.

Lovforslaget skal som nævnt afløse den gældende lov om nukleare anlæg, der blev gennemført med henblik på ratifikation af Pariskonventionen af 1960. Inden ratifikationen kunne finde sted, blev konventionen imidlertid ændret, og senere er som nævnt flere konventioner kommet til.

Pariskonventionens hovedprincip er, at erstatning skal ydes af indehaveren af et nukleart anlæg og kun af denne. Indehaveren er ansvarlig, selv om skaden er hændelig. Konventionen indeholder endvidere regler om en maksimumsgrænse for ansvaret og om forsikringspligt. Konventionen, der indtil nu er ratificeret af 9 lande, herunder Finland, Norge og Sverige, trådte i kraft den 1. april 1968.

Ved tillægskonventionen er der skabt mulighed for ved tilskud af offentlige midler at yde erstatning for nukleare ulykker, der ikke kan erstattes fuldt ud af anlægsindehaveren på grund af den nævnte maksimumsgrænse for ansvaret. Tillægskonventionen er ratificeret af 5 lande, herunder Norge og Sverige. Til konventionens ikrafttræden kræves mindst 6 ratifikationer. Den vil derfor senest træde i kraft i forbindelse med dansk ratifikation.

Pariskonventionens hovedprincip, hvorefter alt ansvar kanaliseres til anlægsinde-